

Olgierd Felczak

Rożental, gm. Pelplin, woj. gdańskie. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 17, 47-48

1983

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

POLICHO, gm. Łądek
woj. koniowski
Stanowisko 1

Muzeum Okręgowe
w Koninie

Badania prowadził mgr Krzysztof Gorczyca. Finansowało
MO w Koninie. Pierwszy sezon badań. Obcoziemskie kultury
pucharów lejkowatych.

Stanowisko położone jest na północnym stoku wydłużonego i częściowo nasłonecznionego wzniesienia
w dolinie Warty zwanego Krzynieca. Odkryte zostało w 1970 r. przez A. Prinka z MAP i oznaczone
wówczas jako stanowisko 1a. W 1979 r. w trakcie weryfikacji, na zachodnim skraju stanowiska zaob-
serwowano wyraźne skupiska ceramiki kultury pucharów lejkowatych i polepy. Stanowisko zagrożone
jest głęboką ledną orką.

W miejscu koncentracji materiału wytyczono wykop o powierzchni 46 m². Odsłonięto 2 kolistą
jamę zawierającą sporą ilość rondrobionej polepy i przepalonego piasku, oraz kilka dołków postę-
powych. Uzyskany materiał można wstępnie datować na IV /luboską/ fazę kultury pucharów lejkowa-
tych.

Badania zakończono.

Materiały znajdują się w MO w Koninie.

PRUCHNOWO, gm. Radziejów
woj. wrocławskie
Stanowisko 23

patra okres wpływów rzymskich

PRUSZCZ GDAŃSKI
woj. gdańskie
Stanowisko 13

patra wczesne średniowiecze

PSARY, gm. Jemielno
woj. leszczyńskie
Stanowisko 1

patra okres wpływów rzymskich

ROCHY, gm. Zduny
woj. kaliskie
Stanowisko 1

patra wczesne średniowiecze

SOŚNIEŻAL, gm. Pelplin
woj. gdańskie
Stanowisko 1

Muzeum Archeologiczne
w Gdańsku

Badania prowadził mgr Olgierd Felczak. Finansowało MA
w Gdańsku. Drugi sezon badań. Osada kultury pucharów
lejkowatych.

Celem badań była dalsza weryfikacja stanowiska pod względem przestrzennym i chronologicz-
nym. Zakładano 5 wykopów o łącznej powierzchni 125 m². Wykop III slocatek w południowo-
wschodniej części osady, natomiast wykopy IV, V, VI, VII w jej przypuszczalnym centrum.

W wyniku badań odkryto w wykopie IV obiekt /jama nr 3/ posiadający w ramie posłonym
kształt nieregularnego koła, a w przekroju nawiązujący schemat do płytkiej niecki. W obrębie
brunatnego wypełniska jamy zalegało kilkanaście grodek polepy, drobne kości zwierzęce oraz

fragmenty naczyń i półwytwory krzemienne. Na terenie innych wykopów nie stwierdzono obecności obiektów sieruchoomych. W oparciu o obserwację układu stratygraficznego wydzielono: warstwę /I/ orną, dochodzącą do 25 cm głębokości licząc od powierzchni stanowiska i warstwę /II/ utworzoną z ciemno-żółtego piasku z obecnością materiału każytkowego.

Materiał archeologiczny pozyskany w wyniku badań charakteryzuje się dużą ilością wyrobów glinianych, które są reprezentowane przez fragmenty takich naczyń jak: puchery, anfony, flaszki z kryzą i naczynia szarobowe oraz ozdoby w postaci paciorków rurkowatych. Ponadto wśród wyrobów krzemiennych należy wyróżnić skrobaczki oraz grociki lancetowaty pokryty starannym symetrycznym rytowaniem. Stanowisko jest datowane na fazę wódrecką wschodniej grupy kultury pucharów lejkowatych.

Materiały znajdują się w Muzeum Archeologicznym w Gdańsku.

Badania będą kontynuowane.

KHMNO, gm. Wilanów
woj. białkopodlaskie

Archeologiczny Ośrodek
Badawczo-Konserwatorski
w Lublinie

Badania prowadził mgr Andrzej Kutylowski. Finansował KKI
w Lublinie. Pierwszy sezon badań.
Cmentarzysko kultury amfor kulistych.

Cmentarzysko położone jest na skłonie niewielkiej wyniosłości, nad rzeką Żarnica. Odkryte zostało podczas kopania dołu pod fundamenty stodoły. Natrafiono wtedy na dwa groby okrągłkowe. Jeden grób został całkowicie zniszczony, a jego inwentarz rozproszony. Natomiast drugiego odsłonięty został tylko narożnik. Ten nienaruszony został wyeksploatowany w całości przez grupę studentów IV r. archeologii, pod kierunkiem autora sprawozdania.

Grób ten, z granitowych głazów, przykryty dwoma kamiennymi płytami, zbudowany na bazie bardzo zbliżonej do prostokąta miał następujące wymiary: długość - 320 cm, szerokość - 220 cm, wysokość - 130 cm. Zalegał na głębokości 100 cm od obecnej powierzchni gruntu. Obstawa komory grobowej składała się z 14 dużych głazów ustawionych na sztorc. Pokrywą komory stanowiły dwie płyty, pochodzące najprawdopodobniej z jednego głazu, z wyraźnymi śladami celowej i starannej obróbki. Podobne ślady nosiły na sobie głazy z obudowy, szczególnie wyraźne w partiach górnych /prawie płaskie powierzchnie stykowe z płytami/. Na uwagę zasługuje wyjątkowa staranność budowy konstrukcji grobu. Po jego dokładnym oczyszczeniu nie sposób było wbić oświek; szpilki między poszczególnymi głazami, tak dopasowane i dodatkowo uszczelnione drobnymi okrzeskami kamiennymi. Wypełnienie komory grobowej stanowiła szlamowana glina z domieszką piasku, nieco różniąca się konsystencją od otaczającego grób podłoża. Dno komory zalegało na głębokości 120 cm i tworzyło go warstwa luźnych płaskich otoczaków i okrzesków kamiennych, tworzących rodzaj bruku z cienką kilkumilimetryczną warstwą spocielonej, gliniastej ziemi z wtrętami okruchów węgla drzewnego. Większy, owalny otoczak, o lekko wklęsłej powierzchni, położony przy północnej, krótszej ścianie grobu, wydaje się być celowo złożony w tym miejscu, tworząc rodzaj podglówka. Obok niego, ułożono jedyną zachowaną szczątki zmarłego - dwa zęby. Inwentarz grobowy stanowiły dwa naczynia, bardzo źle zachowane: jedna średniej wielkości amfora, formy drugiego nie udało się odtworzyć. Na uwagę zasługują odkryte ślady ognisk. Jedno zamknięte, usytuowane nieco nad płytą grobową, drugie być może wewnątrz. Ze względu na niewielką powierzchnię wykopu /między zabudowaniami/ tego problemu nie udało się rozwiązać. Grób w całości przewieszony został do Białej Podlaskiej, gdzie będzie zrekonstruowany przy nowej siedzibie Muzeum Okręgowego.

Sondowanie terenu sąsiada obok wyeksploatowanego grobu, do głębokości 130 cm, pozwoliło z dużą dokładnością wyznaczyć położenie następnego grobu.

Badania będą kontynuowane.

RYBINY, gm. Topólka
woj. śląskie
Stanowisko ?

patrz paleolit i mesolit